

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA CHEŁM

z dnia ..... r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie
w Chełmie**

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.), oraz § 33b pkt 1 Statutu Miasta Chełm stanowiącego załącznik do uchwały Nr IX/90/03 Rady Miasta Chełm z dnia 30 czerwca 2003 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Chełm (Dz. Urz.Woj. Lubelskiego Nr 132, poz. 3012 z późn. zm.) po przedłożeniu projektu uchwały przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Chełm uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana (.....) na działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Chełm.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr .....

Rady Miasta Chełm

z dnia.....2023 r.

Uzasadnienie

Dnia 13 lipca 2023 roku wpłynęła skarga przekazana według właściwości przez Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Departament Pomocy i Integracji Społecznej do Przewodniczącego Rady Miasta Chełm na dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie, w której skarżący zarzuca:

- 1) naruszenie ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.) oraz łamanie konstytucji;
- 2) dopuszczanie się przez MOPR za pośrednictwem swoich decyzji administracyjnych do niepraworządności RP;
- 3) naruszanie niektórych artykułów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.),
- 4) dokonywanie przez MOPR poprzez swoje decyzje „eksterminacji narodu”.

W związku z powyższym Przewodniczący Rady Miasta Chełm wystąpił do Prezydenta Miasta Chełm o analizę skargi i przedłożenie wyczerpujących informacji oraz wyjaśnień na temat stanu faktycznego i prawnego wynikającego z treści skargi.

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.), rada gminy rozpatruje skargi składane przez obywateli i w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Chełm na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 2023 roku zapoznała się z treścią złożonej skargi oraz z dodatkowymi pismami Skarżącego wraz z wyjaśnieniem złożonym przez Prezydenta Miasta Chełm. Po analizie kwestii merytorycznych, sprawdzeniu stanu faktycznego i prawnego oraz po zapoznaniu się ze stosowną dokumentacją w tej sprawie stwierdziła, że skarga jest bezzasadna.

Z przedłożonych w dniu 7 sierpnia 2023 r. przez Prezydenta Miasta Chełm wyjaśnień odnoszących się do przedstawionych w skardze zarzutów oraz zebranego materiału wynika, że Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie dokłada wszelkich starań, by w granicach swoich możliwości, wspomóc Skarżącego.

Skarżący ma 46 lat, w 2005 r. ukończył studia wyższe magisterskie na kierunku matematyka, nie posiada żadnego doświadczenia zawodowego. Pomimo wieku aktywności zawodowej, nigdy nie pracował. Nie podejmuje aktywności zawodowej od niemal 20 lat, gdyż jak oświadcza nie ma ofert pracy odpowiadających jego „światopoglądowi, aspiracjom zawodowym, wykształceniu i kwalifikacjom zawodowym, a ponadto praca, której oczekuje nie powinna naruszać godności, systemu wartości, wyznania, a odpowiednie wynagrodzenie powinno być na poziomie co najmniej średniej pensji krajowej”.

Świadczenia z pomocy społecznej przyznawane są na podstawie wywiadu środowiskowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.). W myśl art. 119 pkt 2 ww. ustawy pracownicy Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, kierują się zasadami etyki zawodowej, dobrem osób korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, poszanowaniem ich godności etc. oraz traktują swoich klientów z należyтым szacunkiem. Zgodnie z art. 8 pkt 1 ww. ustawy „Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, z zastrzeżeniem art. 40, art. 41, art. 53a i art. 91, przysługuje osobie samotnie gospodarującej, której dochód

nie przekracza kwoty 776,00 zł zwanej dalej „kryterium dochodowym osoby samotnie gospodarującej” - przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednego z powodów wymienionych w art. 7 pkt 2 - 15 (sieroctwa, bezdomności, bezrobocia, niepełnosprawności, długotrwałej lub ciężkiej choroby, przemocy domowej, potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi, potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności, bezradności w sprawach opiekuńczo – wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych, trudności w integracji cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego, alkoholizmu lub narkomanii, zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej, klęski żywiołowej lub ekologicznej) lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej”. Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny

w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb, natomiast zgodnie z art. 4 osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej. Skarżący od 2021 roku systematycznie korzystał ze świadczeń pomocy społecznej w formie: zasiłku okresowego, zasiłku celowego na zakup posiłku lub żywności, zasiłku celowego na częściowe pokrycie opłat mieszkaniowych. Od stycznia do czerwca 2023 r. Skarżący otrzymał pomoc w formie zasiłków w kwocie ogółem - 3 240 zł. W 2023 r. czterokrotnie skorzystał z prawa odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Chełmie od decyzji przyznającej świadczenia z MOPR, uzasadniając, że „udzielone wsparcie jest niegodne, zbyt niskie i niesprawiedliwe społecznie”. Każdorazowo Samorządowe Kolegium Odwoławcze utrzymywało w mocy decyzje Ośrodka.

Zgodnie z posiadanymi informacjami uzyskanymi podczas wywiadu środowiskowego Skarżący jest osobą ubogą w myśl ustawy o pomocy społecznej, jednak w odniesieniu do zapisów ustawy do udzielenia pomocy, oprócz ubóstwa, powinna wystąpić inna przesłanka wymieniona powyżej, której ww. nie spełnia. Główną przesłanką do udzielenia pomocy finansowej zgodnie z ustawą o pomocy społecznej do chwili obecnej było bezrobocie. Z pisma Powiatowego Urzędu Pracy w Chełmie wynika, że w dniu 18 maja 2023 r. została wydana z up. Starosty Chełmskiego decyzja w sprawie utraty przez Skarżącego statusu osoby bezrobotnej od dnia 17 maja 2023 r., z powodu odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy. Od niniejszej decyzji Skarżący wniósł odwołanie do Wojewody Lubelskiego w Lublinie.

Z akt sprawy wynika, że zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy (decyzja znak: PS-III.8640.149.2023 z dnia 21 czerwca 2023 r.).

Utrata statusu osoby bezrobotnej wynika ewidentnie z winy Skarżącego i świadczy o braku zainteresowania poszukiwaniem pracy i podjęciem zatrudnienia oraz brakiem współdziałania w przezwyciężeniu trudnej sytuacji życiowej i finansowej w jakiej się znalazł. Takie działanie Skarżącego jednoznacznie świadczy o braku chęci podjęcia samodzielnych działań i wysiłków ukierunkowanych na poprawę swojej sytuacji życiowej.

Z informacji Powiatowego Urzędu Pracy wynika, że Skarżący odmówił przyjęcia oferty stażu z gwarancją zatrudnienia na jeden miesiąc, oferty szkolenia bez gwarancji zatrudnienia, oferty pracy konkursowej z wynagrodzeniem na poziomie najniższej krajowej. Proponowanie oferty uważa za nieodpowiednie, niesprawiedliwe społecznie i niegodne. Według informacji uzyskanych od Dyrektora MOPR i PUP wynika, że Skarżący nie podejmuje żadnej aktywności w celu poprawy swojej sytuacji bytowej, traktując MOPR (co niejednokrotnie podkreślał w swoich oświadczeniach)

jako jednostkę zobowiązaną do zapewnienia mu źródła dochodu na pokrycie wszystkich potrzeb bytowych takich jak: zakup żywności, zabezpieczenie niezbędnych potrzeb do życia (pokrycie całości czynszu, opłatę podatku, opłata faktury za: energię, gaz, telefon, internet, zakup środków higieny i środków czystości, zakup ubrania).

Skarżący od maja 2008 r. do maja 2023 r. był osobą zarejestrowaną w PUP w Chełmie jako osoba bezrobotna natomiast od 2021 r. korzysta ze wsparcia Ośrodka. Przez ten czas nie podjął żadnych działań tj. np. podjęcie pracy dorywczej, stażu, prac społecznie – użytecznych tak, aby zmienić swoją trudną sytuację życiową, przy czym jednocześnie kwestionuje proponowane formy wsparcia i wysokość przyznawanej pomocy. Ponadto zarzuca dyskryminację swojej osoby. Skarżącemu wielokrotnie proponowano możliwość skorzystania z uczestnictwa w programie reintegracji społeczno-zawodowej w Centrum Integracji Społecznej w Chełmie, w ramach którego otrzymałby świadczenie integracyjne w kwocie 1 790,30 zł. Skarżący odmówił udziału w ww. programie, argumentując swoją decyzję tym, że jest to dla niego regres mimo, że pracownik socjalny MOPR oraz Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Chełm informowali o możliwości rozwoju w innej dziedzinie i kierunku, niż zawód wyuczony oraz o wysokości świadczenia integracyjnego, które znacznie przewyższa zasiłki otrzymywane z MOPR. Kwota otrzymywanych przez Skarżącego zasiłków z MOPR wahała się w granicach 600 zł -700 zł miesięcznie w zależności od składanych wniosków. Ponadto uczestnictwo w zajęciach oferowanych przez CIS dałoby Skarżącemu możliwość zdobycia nowego zawodu, nowych umiejętności co ułatwiłoby odnalezienie się na wolnym rynku pracy, w tym, znalezienie pracy. W uzasadnieniu odmowy Skarżący podkreślił, że propozycje „są niemoralne i nie powinny być nigdy kierowane do mojej osoby” oraz, że są „atakami na godność człowieka”.

Skarżący nie wyraża zgody na żadną z proponowanych mu form wsparcia, aby poprawić swoją trudną sytuację życiową i uzyskać dodatkowe środki finansowe na swoje utrzymanie. Podkreśla, że ukończył UMCS i może podjąć pracę „zgodną jedynie z jego wykształceniem i światopoglądem.” Rezygnacja z wszelkich proponowanych przez MOPR aktywności umożliwiających pozyskanie możliwości zarobkowania, a tym samym bierna lub roszczeniowa postawa jest uważana za brak współdziałania ze strony Skarżącego.

W myśl art. 11 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej „Brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym (...) w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej (...), nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, prac społecznie użytecznych, a także odmowa lub przerwanie udziału w działaniach w zakresie integracji społecznej realizowanych w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (...) mogą stanowić podstawę do ograniczenia wysokości lub rozmiaru świadczenia, odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.”

Wobec powyższej postawy Skarżącego Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Chełmie decyzją z dnia 26 czerwca 2023 r. odmówił mu przyznania pomocy w formie zasiłku celowego na zakup posiłku lub żywności oraz decyzją z dnia 29 czerwca 2023 r. uchylił decyzję przyznającą zasiłek okresowy, natomiast objęto Skarżącego pomocą w formie gorącego posiłku od 12 lipca 2023 r., z której zrezygnował w dniu 13 lipca 2023 r. m. in. z powodu zbyt dużej odległości od miejsca zamieszkania jaką musiałby codziennie pokonać (2,1km). Nadmienić należy, że w mieście Chełm funkcjonuje bezpłatna komunikacja miejska. Z informacji udzielonej przez Skarżącego podczas wywiadu środowiskowego wynika, że nie leczy się przewlekle i nie przyjmuje żadnych leków. Z zaświadczenia lekarskiego wystawionego w dniu 28 lutego 2022 r. przez lekarza specjalistę medycyny rodzinnej wynika, że nie korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej od 21 grudnia 2007 r. Z zaświadczenia 14 lipca 2023 r. można odczytać, że od wydania ostatniego zaświadczenia nadal nie korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej. Jednak na wniosek Skarżącego MOPR decyzją z dnia 1 sierpnia 2023 r. przyznał prawo do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych od 3 lipca do 30 września 2023 r.

Z uwagi na ograniczone możliwości pomocy społecznej organy pomocy społecznej nie zaspokajają wszystkich potrzeb osób i rodzin korzystających z pomocy, a uwzględniają tylko te

potrzeby, które odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej (art. 3 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej). Oznacza to że samo znalezienie się przez osobę w trudnej sytuacji życiowej i spełnienie kryteriów dochodowych nie jest równoznaczne z otrzymaniem świadczeń. Potrzebujący powinni przede wszystkim wykorzystać własne zasoby i możliwości. Świadczenia z pomocy społecznej przyznawane są jako ostatnie ogniwo systemu zabezpieczenia społecznego, po wykorzystaniu własnych zasobów i możliwości wnioskodawcy. Osoby korzystające z pomocy społecznej oprócz określonych praw (m. in. doświadczeń) posiadają również obowiązki, które przede wszystkim mają doprowadzić do przezwyciężenia trudnej sytuacji w jakiej rodzina lub osoba się znalazła. Brak wykonania tych obowiązków, jak również brak współpracy z organem pomocy społecznej oraz niekorzystanie z przedstawionych propozycji może skutkować wydaniem decyzji odmawiającej przyznania wnioskowanej pomocy lub odebrania przyznanej już pomocy. Egzekwowanie od podopiecznego obowiązku współdziałania w celu „wyjścia” z systemu pomocy społecznej jest istotne również z tego powodu, że pomoc społeczna nie może się sprowadzać do prostego rozdawnictwa świadczeń tym, samym do wykształcenia nieprawidłowych nawyków.

Biorąc pod uwagę powyższe uznaje się, że zarzuty skierowane w stosunku do Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie nie znajdują uzasadnienia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym. W świetle przytoczonych argumentów należy stwierdzić, że działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Rodziny i podległych mu pracowników prowadzone były w sposób należyty i zgodny z obowiązującymi przepisami prawa.

W związku z powyższym postanawia się jak w uchwale.